

ψωλή

ψωλή, η, ουσ. [*<αρχ. ψωλή*], η ψωλή: υβριστικός χαρακτηρισμός τιποτένιου, αισχρού άντρα: «δεν μπορώ να καταλάβω γιατί κάνεις παρέα μ' αυτή την ψωλή». Μεγεθ. **ψωλάρα, η** (βλ. λ.). (Ακολουθούν 31 φρ.)·

- αν ήταν η ψωλή βιολί, θα 'ταν όλοι μουσικοί, ειρωνική έκφραση που δηλώνει πως πολλοί άντρες στερούνται ερωτικού συντρόφου και ως εκ τούτου επιδίδονται στον αυνανισμό: «βαρέθηκα ν' ακούω για τις φανταστικές ερωτικές σου κατακτήσεις κι απ' ό,τι κατάλαβα, αν ήταν η ψωλή βιολί, θα 'ταν όλοι μουσικοί»· βλ. και φρ. αν ήταν το μουνί βιολί, θα το είχανε πολλοί·

- άσπρα μαλλιά της κεφαλής, κακά μαντάτα της ψωλής, βλ. λ. [μαλλί](#)·

- για την ορφανή, την ξένη, έχει ο Θεός ψωλή κρυμμένη, βλ. λ. Θεός·

- δεν παίζουμε τις ψωλές, βλ. συνηθέστ. δεν παίζουμε τις πούτσες, λ. πούτσα·

- έμεινα με την ψωλή στο χέρι, βλ. φρ. έμεινα με τον πούτσο στο χέρι, λ. πούτσος·

- εμείς τι κάνουμε, τις ψωλές παίζουμε; βλ. συνηθέστ. εμείς τι κάνουμε, τις πούτσες παίζουμε; λ. πούτσα·

- έχει της ψωλής του το χαβά, δεν ενδιαφέρεται για όλα όσα συμβαίνουν γύρω του παρά μόνο για τα ερωτικά του και, κατ' επέκταση, δεν ενδιαφέρεται για όλα όσα συμβαίνουν γύρω του κι επιμένει ν' ασχολείται με τα προσωπικά του ενδιαφέροντα: «εδώ ο κόσμος χάνεται κι αυτός έχει της ψωλής του το χαβά»·

- η ξέγνοιαστη ψωλή θέλει μουνί ν' αρμέξει, ο άντρας που δεν έχει σκοτούρες, προβλήματα, έχει συνέχεια το μυαλό του πώς να ικανοποιήσει τις σεξουαλικές του ορέξεις: «έχει λύσει το οικονομικό του και κάθε μέρα κυκλοφορεί και με καινούρια γκόμενα, γιατί η ξέγνοιαστη ψωλή θέλει μουνί ν' αρμέξει»·

- μ' άφησε με την ψωλή στο χέρι, βλ. φρ. μ' άφησε με τον πούτσο στο χέρι, λ. πούτσος·

- μ' έπιασε με την ψωλή στο χέρι, βλ. συνηθέστ. μ' έπιασε με τον πούτσο στο χέρι, λ. πούτσος·

- μαλλί μπαμπάκι, ψωλή φαρμάκι, ο ηλικιωμένος άντρας είναι πολύπειρος στον έρωτα: «μην υποτιμάς τ' άσπρα του μαλλιά, γιατί μαλλί μπαμπάκι, ψωλή φαρμάκι»·

- ξεπετιέται σαν ψωλή (στη μέση) ή ξεπετιέται σαν την ψωλή (στη μέση), βλ. φρ. πετιέται σαν (την) ψωλή (στη μέση)·

- ο κοντός για ψωλή για φωνή, βλ. λ. κοντός·

- παίζω τις ψωλές, βλ. συνηθέστ. παίζω τις πούτσες, λ. πούτσα·

- πετιέται σαν την ψωλή απ' το βρακί, βλ. συνηθέστ. πετιέται σαν ψωλή (στη μέση)·

- πετιέται σαν ψωλή (στη μέση) ή πετιέται σαν την ψωλή (στη μέση), διακόπτει κάθε τόσο μια κουβέντα για να πει τη γνώμη του, την άποψή του, χωρίς να του έχει δώσει κανείς αυτό το δικαίωμα, πράγμα που μας εκνευρίζει: «αν με διακόψει μια φορά καθώς θα μιλάω, θα τον πετάξω έξω με τις κλοτσιές, γιατί έχει το χούι να πετιέται σαν την ψωλή στη μέση»·

- στην ψωλή μας! ή στην ψωλή μου! βλ. φρ. στον πούτσο μας! λ. πούτσος·

- τα γράφω όλα στην ψωλή μου ή τα έχω γραμμένα όλα στην ψωλή μου, βλ. συνηθέστ. τα γράφω όλα στον πούτσο μου, λ. πούτσος·

- της κακιάς ψωλής τα μαλλιά της φταίνε, βλ. συνηθέστ. της κοντής ψωλής της φταίνε οι τρίχες·
- της κοντής ψωλής της φταίνε οι τρίχες, όποιος δεν έχει τη δυνατότητα, την ικανότητα να κάνει κάτι, βρίσκει διάφορες δικαιολογίες·
- της στραβής ψωλής της φταίνε οι τρίχες, βλ. φρ. της κοντής ψωλής της φταίνε οι τρίχες·
- τι νόμισες, τι ψωλές παίζουμε; βλ. συνηθέστ. τι νόμισες, τις πούτσες παίζουμε; λ. πούτσα·
- το κρασί είναι για τα ζεύκια κι η ψωλή για τα ξαδέρφια, βλ. φρ. ψωλή καυλωμένη συγγένεια δεν έχει·
- το μαχαίρι για τους οχτρούς κι η ψωλή για τους δικούς, βλ. φρ. ψωλή καυλωμένη συγγένεια δεν έχει·
- το μπαστούνι για τους σκύλους κι η ψωλή είναι για τους φίλους, βλ. φρ. ψωλή καυλωμένη συγγένεια δεν έχει·
- τον γράφω στην ψωλή μου ή τον έχω γραμμένο στην ψωλή μου, βλ. συνηθέστ. τον γράφω στον πούτσο μου·
- ψωλή καυλωμένη Θεό δεν ονομάζει, ο άντρας που κατέχεται από έντονη σεξουαλική επιθυμία, δε λογαριάζει τίποτα προκειμένου να την ικανοποιήσει, να εκτονωθεί σεξουαλικά: «με τις καύλες που έχω δεν υπολογίζω τη φιλία που έχω με τον άντρα της, γιατί ψωλή καυλωμένη Θεό δεν ονομάζει»·
- ψωλή καυλωμένη συγγένεια δεν έχει, ο άντρας που κατέχεται από έντονη σεξουαλική επιθυμία, δεν έχει ηθικές αναστολές, προκειμένου να την ικανοποιήσει: «τι ξαδέρφη μου τσαμπουνάς, αφού ψωλή καυλωμένη συγγένεια δεν έχει». Εδώ μπορούμε να παραθέσουμε το σλόγκαν της νεολαίας του 1960: *πάσα οπή πληρούται, πλην μητρός, αδερφής και άσχημης ξαδέρφης*·
- ψωλή μου ραβδί μου, κατηγορηματική δήλωση ανθρώπου που έχει της ψωλής του το χαβά (βλ. φρ.) ή που αναλαμβάνει όλες τις συνέπειες μιας ενέργειας ή πράξης του: «γιατί πήγες κι είπες αυτά τα πράγματα; -Ψωλή μου ραβδί μου»·
- ψωμί τυρί δεν είχαμε, χοντρή ψωλή γυρεύαμε, βλ. συνηθέστ. βρακί δεν έχει ο κώλος μας, λουλούδια θέλει ο πούτσος μας, λ. [βρακί](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας